

3 N. 76
БЕЛОБОЖИЦЬКА
ТЕРНОП. ОБЛ.

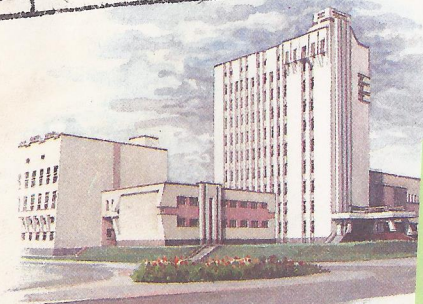
→ 31

Куда Київ-59,
вул. Скалова 52, кв. 38.

Кому Маяку
Володимиру Анто-
новичу

Индекс предприятия связи и адрес отправителя
283622 с. Білобожниця
Тортківського району
Тернопільської обл.
Даченко
Поталія Іванівна.

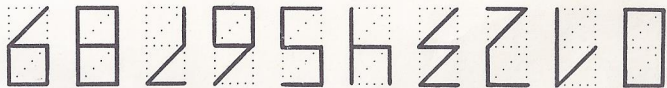

ТЕРНОПЛЬ. Издательство „Збруч“
ТЕРНОПЛЬ. Видавництво „Збруч“

31

252054

Пишите индекс предприятия связи места назначения

Образец написания цифр индекса:
Внимание!

© Министерство связи СССР, 1988
15. 08. 88. 88614. Цена 6 к. Рисунок художника Л. Курьеровой

Изготовлено на Пермской ф-ке Гознака

15-3

(1)

Мановний Володимир
Аншолович!

Ви особисто авторський колектив створювати книги „33°: Голод“, в якій маєте показати дійсний стан цього великого лиха нашого народу. Мені до Вас таква тибуно і може мій лист загубився в тій шухі, але мушу висловити свою думку, над якою прошу застанова-вись. До цього часу я пам'ятаю смак м'яса з різних порід дерева, якими харчувалися навесні 33го; смак суну звареного з решток зогни-лої картоплі знайденої на торі-ньому картопляному полі та „хліба“ спекеного з соломи, лободи і кропиви. Життя мєє склалось так, що мені здається до цього часу тільки-но те лихоліття, але це інший бік медалі. Хвилює мене те, що більшість людей Ви друкуєте в газеті, це мені тих

②
людей які „померли“ тобто ті, що
їх вважали ворогами народу, а
от істини про створення штучного
голоду так я і не бачу. Вароз могло
все звалювати на Сталіна і
Ви приймаєтесь цієї мови. Моя сім'я
тобто батьки і брат були вже
опухлі по пояс, мамі ноги як колоди.
Спасіння від голодної смерті нам
приніс „Торсін“ (а що воно - я не знаю)
згідно мені, що ті „Торсини“ були
створені вроди на Україні і вони
скуповували дорожчизності в обмін
на високоякісні продукти. Мої
батьки мали золоті обручки та
матієвці хресники, що їм не встигла
подарувала татова мама, яка
працювала кухаркою у якогось
магната в Києві, ще до Жовтне-
вої революції. Тоді за це золото
мої батьки одержали як шматок і
жир білої муки, яку долинували до
трави і пекли „хліб“, а з шматка

варили сур, в якому була майже
сама вода, але ми вичили.

Хто створював продажі високоякісних
продуктів в голодний рік? На кого
було розраховано смакати м'ясо і
чаше м'яса? Тільки великі з буржуа-
зії мали дорожчизни і вони
мали вичити. Сталін не був
зацікавлений у змищенні робочої
сили і не захищав багатіїв.

Все меперзвачувати на дощучому
поремокіснв Сталіна не потрібнв.

Триманисв моди - пережиток мину-
лого часу. Мепер треба шукати
визіз з того становища яке нас
снитхало через оті "моди". Трощу
випитумачити мені про "торгсінн" та
їх мепу, це відомо не тільки мені, а
багатьом хто пережив мї роки.

Це багато є фактів, які суперечуть
тій модній трактовці, що вивел Сталін.
Так зібсно він багато вивел і в
першу чергу, як керівник, але не корух

працювали і дієсні вороги народу, які всіма заходами намагалися перешкодити соціалізму. А зараз їх нащадків мало? Кого допустити до такого становища, як тепер? Вихованці мого покоління все ще прирвані до і справедливості і дисципліни і моральності, хоч нас виховували в епоху сталінізму. Головне в людях її свідомість і відсутність того, хто поруч та в її працелюбовності. А теперішні молоді люди свої досягнення вбачають в наслідуванні "барського життя".

В юності я жила в с. Старі Вірки Білопільського району Сумської обл. (тоді Харківської), а останніх 45 років живу на Тернопільщині, де зазнала утиску з боку націоналістів і інших бюрократів, але не скаржусь ні на когось бо чую підтримку з боку трудового народу.

Дачею Наталія Іванівна - вихователька, с. Білобожниця Хортківського району Тернопільської області.